

OCENA GLEDALIŠKE PREDSTAVE

Andrej Rozman Roza: Ana Migrena

Režija: Gojmir Lešnjak Gojc

Datum ogleda: 1. 3. 2013

Prvi večer koledarske pomladi je bil na sporedu selektorski ogled predstave Andreja Rozmana Roze Ana Migrena, v režiji našega izvrstnega igralca, komika in prekaljenega gledališnika Gojmirja Lešnjaka Gojca in v izvedbi izjemnih ljubiteljskih igralcev, igralk in drugih nepogrešljivih članov kulturnega društva Janez Jalen, Notranje Gorice – Plešivica.

KD Janez Jalen je društvo s častitljivo kilometrino delovanja, ki strumno koraka že v sedmo desetletje svojega delovanja. To je bil moj prvi obisk kakšne od predstav omenjenega društva in bil sem prijetno presenečen. Dobil sem vtis, da gre za odlično organizirano kulturno društvo, čigar člani pokrivajo vse generacije – tako izkušenejši starejši člani kot tudi veliko zagnanih mladih članov-novincev, ki obetajo nemoteno in kontinuirano delovanje društva tudi v bodoče. V minulih petindvajsetih letih, ko društvu predseduje g. Bogdan Francelj, so uprizorili že 27! gledaliških predstav, pred vrati pa je že nova premiera otroške sekcije društva. Vse te podatke navajam, da bi podkrepil in še dodatno osvetlil delovanje resnično aktivnega in produktivnega ljubiteljskega kulturnega društva Janez Jalen.

Režijo predstave Ana Migrena, katere avtor je naš vsestranski umetnik Andrej Rozman Roza, so zaupali našemu odličnemu igralcu in vsestranskemu gledališčniku Gojmirju Lešnjaku Gojcu, kar se je izkazalo za odlično izbiro. Gojc se je režije lotil z vsem svojim znanjem in izkušnjami ter z igralci ustvaril zabavno, dinamično predstavo, ki kar prekipeva od ljubiteljskega žara. Predstava je dolga dobro poldrugo uro, a se niti najmanj ne vleče. Kratki prizori se odvijajo s hitrimi in natančnimi zatemnitvami, v odličnem tempu. V zvezi s tem bi rad pohvalil tehnični del zasedbe; lučne in tonske spremembe, ki jih v predstavi kar mrgoli, so bile izvedene zelo skrbno in natančno, kar v veliki meri pripomore k dobremu ritmu predstave. Dramaturgija zgodbe je zasnovana tako, da vsebina telenovele, ki smo ji priča, gledalce ves čas drži v napetosti in vzbuja nenehno zanimanje po razvoju dogodkov. Prizore (tako kot telenoveli pritiče) prekinjajo reklame, ki so prav tako domišljene in zabavne ter še dodatno podčrtujejo absurdnost potrošništva in neumnost potrošnikov. Med ogledom predstave sem pomislil, da bi lahko fenomen televizijskih reklam še bolj izpostavili in jih 'predvajali' še večkrat; najraje seveda, ko je dogajanje v telenoveli najbolj napeto ...

Gojc se je odlično izkazal tudi pri delu z igralci. Celotna igralska zasedba je bila dobro uglašena; igralci so se med seboj poslušali, replik niso govorili na pamet, govorica telesa je bila skladna z odrskim govorom, ki je bil pri večini igralcev neprisiljen, a artikuliran in razumljiv. Igralci so tako delovali naravno in prepričljivo, skratka verjetno, kar je pri igranju v komedijah še toliko bolj ključnega pomena.

Morda je še nekaj neizkoriščenih možnosti pri liku razvajenega sina edinca; zazdelo se mi je, da bi lahko bil v določenih prizorih še bolj razvajan in svojeglav, malo bolj drzen in odrezav v reakcijah. Lik njegove mame, gospe Hermeline Dolinščak bi mestoma lahko

bil še nekoliko bolj graciozen (npr. ko drži kozarec v roki, ali vehementno vihra po odru), ampak to so resnično majhne finese, ki dobro odigrano vlogo lahko še oplemenitijo in ki jih vsak igralec tako ali tako dodeluje na vsaki ponovitvi. Med resnično uglašeno igralsko ekipo moram še posebej izpostaviti in pohvaliti igralko, ki je upodobila brhko blondinko iz zamejstva Ramaelo del Franco. Igralka je do perfekcije izpilila primorsko-zamejski dialekt, ob tem pa se je uspela še uspešno poigravati z niansiranjem lika razvajene, nekoliko naivne, a tudi prebrisane očkove punčke, ki dobi vse, kar si želi. Tudi igralka, ki je upodobila naslovno junakinjo Ano Migrena, je bila pri keiranju svojega lika zelo dosledna in prepričljiva; govorno in telesno prezenco je še dodatno podkrepila z dobrim občutkom za podajanje psiholoških nians lika in tako je pred nami zaživela sposobna in sodobna, mlada in samozavestna Ana Migrena, ki ve, kaj hoče in kako to dobiti.

Izjemna je bila tudi predstava sicer krajšega epizodnega lika Pijankota, ki je skoraj že del gostilniškega inventarja nekega zakotnega kafiča na Jesenicah. V kratkem nastopu so se gledalci do solz nasmejali pijančku, ki je bil z načinom govora, še posebej pa v telesnem izrazu naravnost vrhunski. Igralec, ki je oživel Pijankota, je v praksi še enkrat potrdil, da je tudi iz 'majhne' vloge mogoče narediti veliko igralsko kreacijo! Še enkrat poudarjam, da so tudi igralci in igralko, ki jih nisem posebej izpostavil, zelo dobro opravili svoje igralske naloge. Prav vsi skupaj ste poskrbeli za dobro uigrano ansambelsko igro, ki vam je lahko v ponos.

Med pogovorom z ustvarjalci predstave sem izvedel, da v društvu skrbijo za nenehni razvoj svojih članov tako, da jim organizirajo, oziroma omogočajo obisk katerega izmed tečajev ali gledaliških delavnic. Spoznali so osnove igralskega sistema po Stanislavskem, nekateri so se udeležili tečaja odrskega govora, ipd. Vse to so predragocene izkušnje, ki se jih da kasneje s pridom uporabljati pri kreiranju novih vlog in snovanju novih predstav. Tudi odločitev društva, da režije svojih predstav zaupajo komu od profesionalcev, se vedno znova izkaže za preverjeno dobro; igralci poleg kvalitetnejših predstav dobijo tudi neprecenljive praktične izkušnje pri delu v gledališču.

Predstava Ana Migrena je primer kvalitetne, obrtno dodelane komedije z nekaterimi vidnimi igralskimi kreacijami. Igralci in igralko, tehnični sektor, vodstvo društva, skratka prav vsi delujejo kot dobro naoljen stroj, ki omogoča produkcijo ljubiteljskih predstav na zavidljivo visokem nivoju. Prav vsem skupaj zato namenjam iskrene pohvale. S takšnim sistematičnim delom ter tako predanimi in aktivnimi člani se vam nasmiha še veliko skupnih gledaliških (in obgledaliških ...) zgodb in vedno več zadovoljnega občinstva.

Gašper Jarni